

Những chiến binh thuở c hai Miền Nam-Bắc, những người đã từng là đối thủ, kẻ thù của nhau trong suốt cuộc chiến, 35 năm sau họ nói gì?

Những căn nhà sang trọng như u từng là u

*chung quanh nhà bác Phiêu đều là
của các lãnh đạo cao cấp từng tá.*

Biên cũ 34-4-1975 được xem là “mặt số đổi đời” khiến hàng triệu người phải vượt tìm tòi do, trong cái chết gần kề, ngoài biên cũ mệnh mông. Hàng triệu người khác bị cầm tù, bị xua đuổi khỏi thành phố, bị biến cùng hóa, bị tước đoạt quyền sống.

Đáp lại mối của Ban Việt Nam, hai cựu sĩ quan Không Quân và Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa, mặt cựu sĩ quan Quân Đội Nhân Dân và mặt cựu đồng viên Cộng Sản từng được cử du học Đông Âu, trình bày những suy nghĩ của mình về việc hiện tình đất nước, sau khi đã dặt tiếng súng từ 35 năm qua; hòa bình được vẫn hiện, kinh tế đang phát triển, xã hội hiện dần, tuy nhiên người dân Việt cho rằng vẫn còn nhiều vấn đề tồn tại, được chính những chiến binh cũ hai miền Nam-Bắc nêu lên với RFA.

- Việt Nam - Dân số : 85.789.573,
- Chính trị :theo chế độ xã hội chủ nghĩa, mặt đường duy nhất là Đường CSVN,
- Lực lượng binh quân 1,060 US dollars.

Tự do, dân chủ, được tiếp?

Mặt quân nhân Không Quân miền Nam có gần 25 năm thâm niên công việc, cựu tù nhân cải tạo với 7 năm tù, tại California, ông Nguyễn Thanh Liêm phân tích về tình hình đất nước:

“Về mặt chủ quyền: Giáp ranh biên giới với Nam Quan, Thác Bùn Dục và các hải đảo Hoàng Sa,

Vì mặt xã hội: Việt Nam đàn áp mặt cách khác liệt các nhà tranh đấu cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền, luôn cả các nhà tu hành đòi tự do tôn giáo, bắt giam tù và tra tấn trong các nhà giam. Chưa có mặt chính phủ nào, luôn cả thời thực dân trước quở đô hộ, cũng chưa bằng thời nay do cộng sản cai trị; không có luật pháp, chỉ có luật riêng do họ dùng nên để đè đầu người dân Việt Nam.

Vui giai cấp: S i đông dân chúng quá nghèo, thành phố n giai cấp lãnh đạo thì quá giàu, m t b a ti c g n c i trăm ngàn đô la, m t chai rượu ngo i c i ngàn đô, nhà cao c a r ng, nh  nhà c a c u T ng B i Th i L i kh  Phi u đ i ph  bày trên Internet.

Kể đó, một câu chuyện quan Quân Địch Nhân Dân, nhiều năm chiến đấu ngoài một trận tấn công chống lại bao đồng đội ở gần đây, hy sinh máu xương để thực hiện chiến bài “Giới Phóng Miền Nam” do Hà Nội chỉ đạo, ông Vũ Cao Quân nói lên niềm tâm sự của mình, được gói gọn qua hai chữ “thất vọng”:

2 / 6

Ông Vũ Cao Quân:

Chúng tôi chúng tôi phóng Miến Nam làm gì, và Miến Nam cũng chúng tôi chúng tôi phóng. Cái chuyện đó đã qua lâu lắm rồi mà tôi thì già yếu quá, chờ đợi tôi tóm tắt thôi.

Tôi chờ thấy nỗi đau là cái giá hy sinh của đồng đội tôi, và kể các ông này, tôi không biết gì về họ, là những người đồng đội, hai bên cùng vì Tổ quốc của mình mà bỏ mạng lẫn nhau. Đến bây giờ có điều là tôi thấy vui quá, có thể thôi, tôi sắp ra đi rồi, tôi không cần gì nữa, còn tôi thấy vui vì nó rồi, đồng đội của tôi chiến đấu chết nhiều quá. Những lời hô hào của họ thì đâu đâu cũng có, chúng gây cho tôi một cái hy vọng gì đó, một chút hy vọng nào đó, tôi không chờ đợi nữa. Họ là công lao của tôi là công cốc rồi, không chờ đợi cái ngày này nữa đâu. Nhân dân ta thì vất vả quá, không hy vọng gì nữa.”

Đâu rồi tôi 35 năm?

Với cái nhìn của một nhà phân tích thời sự, bình luận chính trị, một cựu sĩ quan Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa, ông Đặng Đình đưa ra những xét của ông về chính sách của Hà Nội, trong hơn 3 thập niên qua, cùng các hậu quả đáng sợ hiện rõ, hôm nay:

Thức chờ tặc của chế độ cộng sản

Một cựu đồng viên cộng sản, du học tại Ba Lan rồi trở về nước phục vụ, nay sinh sống tại thủ đô Vác Sa Va, tiếp tục đấu tranh cho quyền lợi người lao động Việt Nam và hòa bình, ông Trần Ngọc Thành giới thiệu vì sao ông rời bỏ hàng ngũ đồng cộng sản Việt Nam:

“Ra đi du học tại Ba Lan tôi mới bắt đầu hiểu về thức chờ tặc của chế độ cộng sản là gì, tôi có rất nhiều anh chị em trực tiếp tham gia vào quân đội, có những người đã hy sinh, có những người hiện nay là thành viên. Sau này, ngày càng tìm hiểu thì tôi thấy đó là một cuộc nội chiến giữa cộng đồng Việt Nam đánh nhau. Những hiện tượng chính là đồng cộng sản Việt Nam. Năm 1945 thì họ cướp chính quyền tại Miền Bắc, khi đó nước chia thành hai miền sau hiệp định Geneve, họ lại bắt đầu phát động cuộc chiến tranh gọi là giải phóng Miền Nam, thức chờ tặc là họ muốn thu quyền lợi của một mặt, tôi rất thất vọng về chính quyền hiện nay.

Ông Trần Ngọc Thành:

Thật ra thì tôi không trở lại quê hương mà tôi vẫn ở quê hương, vì những người làm cho đất nước hiện nay, thực sự cho là tôi cho một số đồng viên cao cấp. Phần lớn những lao động hiện nay xuất thân từ nông thôn hay thành thị, từ trước tới nay bị phân biệt đối xử, và các kinh tế lớn nhất chính trị. Số sắp đặt của chế độ cộng sản, thay đổi chính trị từ Đông Âu là điều cần phải thay đổi để làm cho đất nước đi lên. Tôi thấy rằng, mục tiêu của chúng ta hiện nay là làm sao cho đổi mới những người Việt Nam để có một.

Qua những góp ý của các cựu chiến binh của hai miền Nam Bắc thì 35 năm sau khi chiến tranh kết thúc Việt Nam vẫn chưa thể hiện được chế độ “độc lập, tự do, hạnh phúc” được ghi trên quốc uy của nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam và cũng là mục tiêu do đồng cộng sản đưa ra, từ khi lên nắm chính quyền hồi năm 1945.

35 năm sau khi hòa bình được văn hóa, mục dù được Hà Nội đã được kết nạp vào WTO, là thành viên không thuộc các của Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc, là chủ tịch luân phiên của ASEAN, những công luận vẫn cho là Việt Nam thiếu tự do, dân chủ, không có tự do tôn giáo, tự do ngôn luận, không có nhân quyền và nằm trong danh sách những quốc gia có thu nhập thấp kém trên thế giới và trong khu vực Châu Á.

Bản đồ hình ảnh về Trung Quốc công bố

xác định chế độ quy định trên biên Đông.

Photo courtesy of nguovietyan.net

Thật ra ý định của Hà Nội là thu tóm tất cả chính quyền và tay người cộng sản, những người nhìn vào thực tế của đất nước, nhìn vào hạnh phúc của nhân dân mà phải đau. Thật ra từ năm 1975 đến nay, những người cộng sản quy định chế độ chăm chú vào quy định của đồng cộng sản cũng như bản thân người cộng sản, còn người dân vẫn là nô lệ trên đất nước mình. Cái nô lệ này đây không chỉ nói riêng về kinh tế mà trên các mặt, người dân có quyền nói, biểu hiện chính kiến, cách nhìn của mình, những người chế độ cộng sản họ bắt nô lệ cho tất cả các mặt. Về kinh tế thì chính quyền cho cái gì thì dân được cái nấy, như việc hợp tác hóa, rồi sau này các chính sách khác về kinh tế là ngăn sông cấm chợ, cấm buôn bán, cấm tự do công thương nghiệp, chế độ phân công và một nhóm nhỏ trong chính quyền.

“Tôi p đoàn lãnh đạo những công nhân đưa đất nước vào tình cảnh mà không một người Việt Nam yêu nước nào có thể hài lòng, hãnh diện vì áp dụng chính sách bất dung và chiến lược diệt chủng. Hòa bình đến, những hy vọng về đất nước thanh bình, hệt hệt thù địch cùng chung sức phát triển đã bị chính sách bất dung làm triệt tiêu có những những các yếu tố góp phần nên đời sống xã hội, thúc đẩy kinh tế phát triển.

Sách vở những cuốn túi khôn của loài người và tích lũy vô số kinh nghiệm mà những công nhân Việt Nam đất nước chúng ta liên hệ giữa họ và sinh lực dân tộc. Chính sách bất dung đẩy lên làn sóng bạo loạn, thuyến nhân tố Bắc chí Nam đã vết cấn chốt xám cấn chốt cho công cuộc xây dựng đất nước phú cường.

Do đó, tôi p đoàn lãnh đạo Hà Nội phải đưa vào những minh chứng tôi đã khám phá sâu những vết hằn đau đớn lên cộng thể Việt Nam. Việt Nam chiến Liên Xô làm những minh chứng nên cho Mặt Trận Khoa toàn quyên số những người công Cam Ranh từ năm 1979 đến 2004. Áp dụng chính sách hợp tác-hóa đã đưa dân tộc đến bờ vực của đổi năm 1985. Việt Nam xưa quân vào Xứ Chùa Tháp năm 1979 đã kích thích Bắc Kinh mở cuộc chiến tranh biên giới khám phá lại vào năm 1979.

Mặt trận các nhà đấu tranh cho

dân chúng bị đưa ra xét xử gần đây.

Liên Xô tan rã, Hà Nội lại mua sắm một công cụ của Bắc Kinh nên phải làm quà tặng các Hiệp định và Vành đai Bắc Bộ. Thế đó, Việt Nam có một mô hình kinh tế thị trường mới xã hội chủ nghĩa của Karl Marx, công và lợi ích kinh tế thân hữu đã bị thế giới ruồng bỏ. Vì áp dụng mô hình lạc hậu nên đến năm 2009, lợi tức bình quân chỉ có 1,000 USD. Từ 1963 đến 1995, Nam Hàn đã nâng lợi tức bình quân từ 100 lên tới 10,000 USD.

Việt Nam đang từng phút, từng giờ đang trở về một đề đưa một mặt của người Việt Nam mình “môi hở răng流血”. Cho có dân tộc Việt Nam đang lòng máu giết hại để cho không thể trông chờ vào nhà nước ừ lì và bất lực.”

35 năm sau, những chiến binh của 2 miền Nam-Bắc

Tác Giả: Saigon Echo số u t m

Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 07:05

Công Sơn miền Bắc xâm lăng miền Nam, không xem dân miền Nam là tình ruột thịt anh em mà đối đãi như kẻ thù của tiêu diệt. Công công sơn phải giải tán, để cho nhân dân Việt Nam tự do bầu lựa ý muốn chính quyền do Dân, phục vụ Dân và lập quyền Dân.”